
ROZWIERAĆ SIĘ (1) *vb impf*

o jasne, e pochylone.

praes 1 sg rozwiérãm sie. ◊ [praet 3 pl subst rozwiérały sie.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. 2. rozewrzeć.

Pękać, rozstępować się, rozpadać się na części; hiare Cn: Dehiscere, Aperiri, findi, rimas agere – Ziewam, rozwieram łie. Calep 298b; [z oného trzęsienia ziemie/ rozwiérały łye domy/ iż ci co tám wewnątrz byli/ wiérzchem domów łwych niebo widziéc mogli. JanWróż 44 (Linde s.v. 2. rozewrzeć)].

Formacje współrdzenne cf ODEWRZEĆ.

ZCh